

॥ ३९ ॥ एवं गते ईदृगाचरणवतित्वयि ॥ ४० ॥ ४१ ॥ क्लीबवत्स्वोक्तस्य वरस्य युद्धादन्यदितित्वेनैव संकोचनात्कातरवत् भृतः पोषितः युद्धात्पातिभ्यात् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ साहसं साहाय्यं ॥ ४४ ॥ श्रेयः

प्रीतो हंपुत्रयुध्यस्व जयमाप्नुहि पाण्डव ॥ यत्ते भिलषितं चान्यत्तदवाप्नुहि संयुगे ॥ ३९ ॥ व्रियतां च वरः पार्थ किमस्मत्तोऽभिकांक्षसि ॥ एवं गते महाराज न तवा
स्ति पराजयः ॥ ४० ॥ अर्थस्य पुरुषोदासोदासस्त्वर्थो न कस्यचित् ॥ इति सत्यं महाराज बद्धोऽस्म्यर्थे न कौरवैः ॥ ४१ ॥ अतस्त्वां क्लीबवद्वाक्यं ब्रवीमि कुरुनंदन ॥ भू
तोऽस्म्यर्थे न कौरव्ययुद्धादन्यत्किमिच्छसि ॥ ४२ ॥ युधिष्ठिर उवाच मंत्रयस्व महाबाहो हितैषी मम नित्यशः ॥ युध्यस्व कौरवस्यार्थं ममैष सततं वरः ॥
॥ ४३ ॥ भीष्म उवाच राजन् किमत्र साध्यं ते करोमि कुरुनंदन ॥ कामं योत्स्ये परस्यार्थं ब्रूहि यत्ते विवक्षितं ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिर उवाच कथं जयेयं संग्रामे
भवंतमपराजितं ॥ एतन्मे मंत्रय हितं यदि श्रेयः प्रपश्यसि ॥ ४५ ॥ भीष्म उवाच नैनं पश्यामि कौंतेय यो मां युध्यंतमाहवे ॥ विजयेत पुमान् कश्चित्साक्षाद्
पिशतक्रतुः ॥ ४६ ॥ युधिष्ठिर उवाच हंत पृच्छामि तस्मात्त्वां पितामह न मोक्षुते ॥ वधोपायं ब्रवीहि त्वमात्मनः समरे परैः ॥ ४७ ॥ भीष्म उवाच नस्मत्
तात पश्यामि समरे योजयेत मां ॥ न तावन्मृत्युकालोऽपि पुनरागमनं कुरु ॥ ४८ ॥ संजय उवाच ततो युधिष्ठिरो वाक्यं भीष्मस्य कुरुनंदन ॥ शिरसा प्रतिजग्रा
ह भूयस्तमभिवाद्य च ॥ ४९ ॥ प्रायात्पुनर्महाबाहुराचार्यस्य रथं प्रति ॥ पश्यतां सर्वसैन्यानां मध्येन भ्रातृभिः सह ॥ ५० ॥ स द्रोणमभिवाद्या थरुत्वाचाभिप्रदक्षि
णं ॥ उवाच राजा दुर्धर्षमात्मनिः श्रेयसं वचः ॥ ५१ ॥ आमंत्रयेत्वां भगवन् योत्स्ये विगतकल्मषः ॥ कथं जयेरि पून्सर्वाननुज्ञातस्त्वया द्विज ॥ ५२ ॥ द्रोण उवाच
यदि मां नाभिगच्छेथा युद्धाय रुतनिश्चयः ॥ शपेयं त्वां महाराज पराभावाय सर्वशः ॥ ५३ ॥ तद्युधिष्ठिर तुष्टोऽस्मि पूजितश्च त्वयानघ ॥ अनुजानामि युध्यस्व वि
जयं समवाप्नुहि ॥ ५४ ॥ करवाणि च ते कामं ब्रूहि त्वमभिकांक्षितं ॥ एवं गते महाराज युद्धादन्यत्किमिच्छसि ॥ ५५ ॥ अर्थस्य पुरुषोदासोदासस्त्वर्थो न कस्यचि
त् ॥ इति सत्यं महाराज बद्धोऽस्म्यर्थे न कौरवैः ॥ ५६ ॥ ब्रवीम्येतत् क्लीबवत्त्वां युद्धादन्यत्किमिच्छसि ॥ योत्स्ये हं कौरवस्यार्थं तवाशास्यो जयो मया ॥ ५७ ॥ युधि
ष्ठिर उवाच जयमाशास्व मे ब्रह्मन् मंत्रयस्व च मद्भितं ॥ युध्यस्व कौरवस्यार्थं वर एष वृत्तो मया ॥ ५८ ॥

प्रपश्यसि यदि वक्तुं योग्यमिति मन्यसे तर्हि वदेत्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ तावत्संप्रति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ आत्मनिः श्रेयसं स्वहितसाधनं ॥ ५१ ॥ अहं रिपून् कथं जयेत त्वं विगतकल्मषः सन्कथये
ति शेषः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥